

295.

ROZPORZĄDZENIE**Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych****w przedmiocie udzielania spółkom pożyczek na zagospodarowanie odłogów.**

Z mocy art. 4 ustawy z dn. 13 lutego 1920 r. o przyznaniu kredytu 1 miljarda marek na zagospodarowanie odłogów gruntowych na obszarze Rzeczypospolitej i Ziemi Wschodnich (Dz. Ust. № 17 z roku 1920 poz. 86) zarządzam co następuje:

Art. 1. Z kredytu na zagospodarowanie odłogów, otwartego na mocy ustawy z dn. 13 lutego 1920 r. (Dz. Ust. № 17 z roku 1920 poz. 86), mogą korzystać nie tylko poszczególni rolnicy, lecz także spółki rolników, mających na celu objęcie w dzierżawę gruntów leżących odłogiem dla osobistego prowadzenia na nich gospodarstwa rolnego na wspólny rachunek, częściowo przy pomocy własnych środków, częściowo zaś przy pomocy pożyczki uzyskanej na mocy powołanej ustawy.

Art. 2. Do podania o pożyczkę na pomoc rolną należy dołączyć:

- a) odpis kontraktu, względnie statutu spółki,
- b) odpis umowy dzierżawnej zawartej z właścicielem gruntu, na którym spółka zamierza prowadzić wspólne gospodarstwo,
- c) dowody stwierdzające wysokość posiadanego przez spółkę majątku w inwentarzu żywym i martwym, zbożu na zasiew oraz w środkach pieniężnych.

Nadto należy w podaniu wymienić imię i nazwisko współnika, upoważnionego do występowania wobec władz w imieniu spółki, oraz dołączyć należyte dla niego pełnomocnictwo.

Art. 3. Podania o udzielenie pożyczek należy wносить do Komitetu Wojewódzkiego (okręgowego) pomocy rolnej. Wojewódzki (okręgowy) komitet pomocy rolnej zasięga w razie potrzeby opinii właściwego powiatowego komitetu pomocy rolnej. Decyzja co do udzielenia pożyczki należy bez względu na jej wysokość do Wojewódzkiego (okręgowego) komitetu pomocy rolnej.

Art. 4. Przy udzielaniu pożyczek wojewódzki (okręgowy) komitet pomocy rolnej winien zwracać uwagę na fachowe kwalifikacje spółników, na rękojmię jaką dają spółnicy, że już w ciągu roku poczynione przez nich nakłady potrafią uczynić produkcyjnymi, na posiadany przez spółkę kapitał gotówkowy, inwentarz i zboże na zasiew, wreszcie na gwarancje, jakie daje spółka, że pożyczony kapitał będzie w terminie zwrócony.

Art. 5. Suma udzielonej spółce pożyczki nie może przewyższać dwukrotnej wysokości kapitału spółki, wniesionego faktycznie przez spółników bądź to w gotówce, bądź w inwentarzu, bądź w nasionach. W tych granicach pożyczka nie może przekraczać kwoty 1600 mk. na morg, zagospodarować się mających użytków rolnych.

Art. 6. Terminy spłaty pożyczki nie mogą przekraczać przewidzianego w ustawie terminu 6-letniego i winny być tak rozłożone, by cały wypożyczony kapitał był zwrócony przed upływem okresu dzierżawnego.

Art. 7. Postanowienia rozporządzenia z dn. 26 marca 1920 r. (Dz. Ust. № 28 z r. 1920 poz. 170) i 6 kwietnia 1920 r. (Dz. Ust. № 32 z 20 r. poz. 190) w przedmiocie trybu udzielania pożyczek na pomoc rolną, o ile nie pozostają w sprzeczności z postanowieniami niniejszego rozporządzenia, obowiązują również przy udzielaniu pożyczek spółkom.

Art. 8. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na obszarze województw, Białostockiego, Kieleckiego, Lubelskiego, Łódzkiego i Warszawskiego oraz na obszarze b. zaboru austriackiego.

Art. 9. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą w dniu ogłoszenia w Dz. Ust. Rzeczypospolitej Polskiej.

Warszawa, dnia 8 czerwca 1920 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:

Bardel
